

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Robert Stefanicki

w sprawie z powództwa M. W.
przeciwko Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w L.
o wynagrodzenie i odprawę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 16
kwietnia 2025 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w
Lublinie
z dnia 6 listopada 2024 r., sygn. akt VIII Pa 345/24,

**umarza postępowanie kasacyjne wobec cofnięcia skargi
kasacyjnej.**

UZASADNIENIE

Pismem procesowym z dnia 9 kwietnia 2025 r. (prezentata 14 kwietnia 2025 r.) Prezes WSA w L. reprezentujący stronę pozwaną - Wojewódzki Sąd Administracyjny w L., w sprawie z powództwa M. W. przeciwko pozwanemu Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w L. o wynagrodzenie i odprawę, cofnął skargę kasacyjną z dnia 21 stycznia 2025 r. wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 6 listopada 2024 r., sygn. akt VIII Pa 345/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne jest dokonywanie czynności dyspozycyjnych, takich jak cofnięcie pozwu, zrzeczenie się roszczenia, zawarcie ugody czy uznanie powództwa. Możliwe jest wyłącznie cofnięcie skargi jako środka zaskarżenia wniesionego od prawomocnego orzeczenia sądu II instancji. Cofnięcie skargi kasacyjnej jako czynność procesowa dyspozytywna strony nie podlega kontroli Sądu Najwyższego i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40; 16 kwietnia 2008 r., I CZ 13/08, LEX nr 646318; 18 września 2019 r., I PZ 11/19, LEX nr 3364109; 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421; 29 października 2024 r., I USK 231/24, LEX nr 3786862; 9 kwietnia 2025 r., II USK 340/23 jeszcze nieopublikowane i cytowane tam piśmiennictwo). Cofnięcie skargi kasacyjnej nie wymaga uzyskania zgody strony przeciwnej (T. Szanciło (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Komentarz. Art. 1–458¹⁶. Tom I. Warszawa 2023, art. 398²¹ k.p.c.; T. Zembruski (w:) P. Ryłski, A. Olaś (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Warszawa 2024, art. 398²¹ k.p.c.).

Skarga kasacyjna może w związku z tym zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.; wyrok Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2011 r., II PK 115/11, OSNP 2013, nr 9-10, poz. 103; postanowienie Sądu Najwyższego z 29 października 2024 r., I USK 231/24, LEX nr 3786862; 9 kwietnia 2025 r., II USK 340/23 jeszcze nieopublikowane). Strona może cofnąć skargę za pośrednictwem pełnomocnika lub nawet samodzielnie (cofnięcie skargi kasacyjnej nie podlega kontroli sądu i skutkuje umorzeniem postępowania kasacyjnego), ponieważ zdolność postulacyjna strony w przypadku tej czynności procesowej nie jest ograniczona. Cofnięta skarga kasacyjna strony nie wywołuje żadnych skutków, wobec czego należy ją traktować jako niebyłą (A. Bieliński, 4. Możliwość wniesienia kilku skarg kasacyjnych w tożsamej sprawie (w:) Podstawy kasacyjne w procesie cywilnym, red. M. Rzewuski, Warszawa 2024; T. Ereciński [w:] J. Gudowski, K. Weitz, T. Ereciński, Kodeks postępowania cywilnego.

Komentarz. Tom III. Postępowanie rozpoznawcze, wyd. V, Warszawa 2016, art. 398²¹).

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 391 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(J.K.)

[a.ł]